

[Guldberg.]

Det er der mange der ikke har opdaget endnu, og som ikke ved, at når de i pressen læser meddelelser om, at man nedsætter promillerne for ejendomsskatterne, kan det udmærket godt for deres vedkommende betyde, ikke alene at de skal betale mere i indkomstskat, men også at de kan komme til at betale væsentligt mere i ejendomsskat. Det er ikke indgået i den drøftelse, det erkender jeg, men det har sandelig en praktisk betydning for de mennesker, der skal betale de forhøjede indkomstskatter.

Endnu er man ikke nået til eksempler mig bekendt på, at man på denne måde har fået presset grundværdierne så højt op, at der er blevet tale om negative bygningsværdier, men vi er altså på vej. Jeg har endvidere bemærket, at i nogle tilfælde bruger man samme m²-pris inden for et område uanset grundenes størrelse — og det giver selvfølgelig godt, når grundene er store og ikke kan udstykkes yderligere — og i andre tilfælde bruger man samme pris på forskellige størrelser grunde, og det giver selvfølgelig udmærket i rækkehusområder. Det ser også ud, som om man kan finde eksempler på, at gode udlejningsejendomme, som ligger i områder, hvor parcelhuse er steget stærkt, er sat ned i værdi.

Nu tvivler jeg ikke på, at bortset fra den almindelige menneskelige fejlmargin, der skal være i sådan noget, har vurderingsmændene stort set fulgt de regler og instrukser, som de nu har. Men så kan jeg ikke se andet, end at så må de regler være sådan, at de giver muligheder for ret forskellige opfattelser i forskellige distrikter og dermed også for en forskelsbehandling, og det er finansministerens ansvar.

For mig er der ingen tvivl om, at skæve skatteforhøjelser på den ene eller den anden måde som her beskrevet rammer mere end 100.000 familier her i landet, som bor i deres egen bolig, og for mange af dem på en sådan måde, at de i virkeligheden er nødt til at stifte gæld for på den måde at skaffe penge til at overdrage via skatterne en del af deres bolig til staten, allerede mens de endnu bor i den. Jeg kan godt se, hvordan det stemmer med de socialistiske teoribøger, men det stemmer i hvert tilfælde ikke med den form for lovgivning, som der kan være nogen som

helst mulighed for at vi fra venstre kan være med til.

Derfor bliver jeg nødt til endnu en gang at stille finansministeren det spørgsmål, som jeg ikke har kunnet få svar på: hvordan vil finansministeren forklare, at ganske almindelige mennesker, der bor i ganske almindelige huse med deres ganske almindelige indtægter, skal få mulighed for at skaffe penge til at betale skat af en indtægt, som de ikke har haft, og som er lagt oven i den indtægt, de har haft, når skatterne i forvejen er så høje, at der næsten ikke bliver noget tilbage af en indkomststigning, for så kan de jo ikke klare det på den måde? Finansministeren har aldrig svaret, at så må de låne pengene, men er det det eneste svar, der kan gives? Efterhånden, når man ikke får svar, må man spørge, om det er det, finansministeren mener.

Det, der er i vejen efter vores opfattelse, er, at hele systemet, både med lejeværdi og ejendomsskema, er forældet. Det er uanvendeligt i et moderne samfund, og det er ude af forbindelse med de faktiske forhold i det danske samfund. Når indkomstskatterne er blevet så høje, som de er, så går den mekanisme ikke. Den fører til urimelige og i praksis for folk uforståelige resultater, og det bedste og det eneste fornuftige i et sådant tilfælde bliver at kassere det system og så søge en økonomisk og skattemæssigt forsvarlig anden løsning.

Jeg er meget vel klar over, at man med dette siger, at det, man betragter blandt de mere socialistiske og liberale partier herinde som økonomiske og forsvarlige og rigtige løsninger, meget vel kan vise sig at ligge forholdsvis langt fra hinanden. Derfor skal man ikke helt afvise at snakke om det. Det kan godt være, det er to forskellige ting, men uanset den forskel, der måtte være i, hvad man skal sætte i stedet for det, man har, så kan man ikke efter vor opfattelse argumentere for blot at bevare det, man har, og derfor burde det være muligt her i folketinget at opnå tilslutning, også bred tilslutning, til, at det skal laves om.

Hvis dette er tilfældet, er der ingen sund fornuft og rimelighed i, at man nu med den 15. almindelige vurdering siger til de folk, som har indleveret deres forskudsansættelser eller er sat i forskud allerede, at samtidig